

hele leven en werken roept tot de dienst en verheerlijking van de ene God, Vader, Zoon en Heilige Geest en daarin tot dienst aan de medemens". In de Regelen van de Vrije Universiteit werd een artikel opgenomen waarin gezegd wordt dat de Universiteit zich overeenkomstig de Grondslag van de Vereniging ten doel stelt "al haar arbeid in gehoorzaamheid aan het Evangelie van Jezus Christus te richten op het dienen van God en Zijn Wereld". Bewust werd dus aangegeven dat de V.U. niet meer als een louter gereformeerde universiteit gezien moest worden.

Het woord Gereformeerd komt dus nu alleen nog voor in de naam van de Vereniging. Men kan zich afvragen of ook hier geen verandering in gebracht zou moeten worden om ook daardoor de wens - de band tussen een intens meelevende groep uit de bevolking en de universiteit te bewaren - tot uitdrukking te brengen. Immers de mogelijkheden die deze unieke band biedt zijn zo waardevol dat we hem niet in gevaar mogen brengen. Maar ondanks onze grote waardering en erkentelijkheid voor het vele dat met name leden van de Gereformeerde Kerken in Nederland voor universiteit en vereniging hebben gedaan kan toch de ontwikkeling van deze universiteit tot een niet exclusief gereformeerde universiteit niet ontkend worden? En zou een naam als "Vereniging voor de Vrije Universiteit" de feitelijke situatie niet goed duiden? Bovendien zou zo de prachtige naam die de universiteit draagt nog meer tot zijn recht komen.

In de Regelen voor de Vrije Universiteit wordt het eerder genoemde artikel direct gevolgd door een artikel waarin staat dat "Van allen die tot de universitaire gemeenschap behoren, wordt verwacht dat zij naar hun vermogen in de geest van deze doelstelling te werk gaan in het bestuur en beheer, de beoefening der wetenschap, het onderwijs, de vorming van studenten, de onderlinge verhoudingen in de universiteit en het persoonlijk en gemeenschappelijk optreden naar buiten." Bij de, soms verhitte, discussies die in de laatste tien jaren gevoerd werden, werd deze uitdaging, dit appél niet losgelaten. Neen, uitgesproken werd dat een ieder hierop aanspreekbaar moet zijn en dat de doelstelling prevaleert boven de eis van universitaire democratie.

*

Heeft het zoeken naar een aanvaardbare formulering veel aandacht gevraagd, hetzelfde geldt voor de eerder genoemde problematiek: wie herkent zich erin of wordt er door anderen in herkend?